

opusdei.org

Mons. Ocáriz: «El nostre treball, lloc de l'acció de Déu»

Oferim l'homilia pronunciada pel prelat de l'Opus Dei en la festivitat de sant Josepmaria i una selecció de fotografies de misses celebrades en diversos països.

26/06/2017

Homilia en la festa de sant Josepmaria

Mons. Fernando Ocáriz, prelat de l'Opus Dei

*Basílica de Sant Eugeni, Roma, 26-
VI-2017*

En recordar avui el missatge de la crida universal a la santedat i a l'apostolat, del que sant Josepmaria va ser portaveu durant la seva vida terrenal, el nostre cor s'omple d'alegria i d'agraïment a Nostre Senyor.

L'oració col·lecta que ens proposa la litúrgia destaca aquesta veritat proclamada pel Concili Vaticà II i, fent referència a sant Josepmaria, afegeix: «Concedeix-nos, per la seva intercessió i el seu exemple, que en l'exercici del treball ordinari ens configurem al teu Fill Jesucrist». Aquesta petició resumeix, en cert sentit, el nostre camí a la terra: semblar-nos cada dia més a Jesús, a través d'una activitat que ens resulta tan familiar com és el treball.

La llum de la fe eixampla els horitzons del nostre treball: ens fa

veure que l'home va ser creat per Déu i col·locat «al jardí de l'Edèn perquè el conreés i el guardés» (Gn 2, 15). La terra es confia als homes com un jardí que s'ha de conrear i cuidar cada dia, un entorn ple de potencialitat, que hem de descobrir i desenvolupar per a la glòria de Déu i per al servei dels nostres germans.

L'Esperit Sant és, en realitat, el gran protagonista d'aquest itinerari de santedat en la quotidianitat. Com diu sant Pau als cristians de Roma: «Vau rebre un Esperit de fills d'adopció, en el qual clamem: 'Abba, Pare!'». És un crit, una oració, que l'Esperit Sant posa en els nostres llavis, i que podem repetir al llarg del dia, per exemple, quan experimentem el cansament en la nostra activitat professional i, a la vegada, hem de seguir treballant. El saber-se fills de Déu ens anima a resar i servir tots, a no romandre indiferents davant dels qui pateixen per situacions diverses,

com la desocupació o una feina en condicions precàries.

La llum de l'Esperit Sant ens fa trobar Jesús, que surt al nostre encontre, com va sortir a cecar els primers deixebles vora el llac de Genesaret. Ell entra a les nostres vides de la mateixa manera que va pujar a la barca de Pere i dels seus companys. I la mateixa barca, que havia estat testimoni d'un fracàs professional -una pesca de la qual no van poder endur-se res- esdevé en la càtedra del Mestre, en el lloc des del qual revela els misteris del Regne de Déu. Més encara: en aquesta mateixa barca comença una aventura sobrenatural, prefigurada per la pesca miraculosa. La presència de Crist transforma el nostre treball, la nostra barca vella, en el lloc de l'acció de Déu. I això es pot fer amb gestos simples però plens de caritat: ajudar un col·lega que ens cau pitjor, però que necessita un consell pràctic

per acabar bé el que està fent; o potser dedicar uns minuts a una persona, si sabem que té necessitat de parlar perquè el seu rostre reflecteix certa preocupació.

El Senyor ens demana que siguem instruments en les seves mans, per portar alegria i felicitat a aquest món que tant ho necessita. Ens dirigeix la mateixa invitació que va fer a Pere: «Guia mar endins, i caleu les xarxes per a la pesca» (Lc 5, 4). Les xarxes, aquest cop, es troben en aquell treball impregnat per la gràcia divina, perquè es transformi en un indret de testimoni cristià, d'ajuda sincera als nostres col·legues i a totes les persones que tractem. En aquest sentit, podem recordar la invitació del Papa Francesc: «Quan els esforços per despertar la fe entre els vostres amics semblen inútils, com la fatiga nocturna dels pescadors, recordeu que amb Jesús tot canvia. La Paraula del Senyor va omplir les

xarxes, i la Paraula del Senyor fa eficaç la feina missionera dels deixebles»(Discurs, 22-IX-2013).

L'Esperit Sant, que habita en nosaltres, ens mourà, si li ho permetem, a remar mar endins, és a dir, a endinsar-nos en aquests horitzons apostòlics que es descobreixen cada dia: en la família, en l'ambient professional, en la relació amb els nostres amics i coneguts. Es repetiran els miracles, com assenyala sant Josepmaria: «Jesús, en sortir del mar amb els seus deixebles, no mirava tan solament aquesta pesca. Per això, quan Pere se li llança als peus i confessa amb humilitat: *aparteu-vos de mi, Senyor, que sóc un home pecador!* Nostre Senyor respon: *no tinguis por, d'ara endavant seràs pescador d'homes* (Lc 5, 10). I en aquesta nova pesca, tampoc no fallarà tota l'eficàcia divina: instruments de grans prodigis són els apòstols, malgrat llurs

personals misèries» (Amics de Déu, n. 261). Perquè també nosaltres hem de ser apòstols, apòstols enmig del treball i de totes les realitats humanes que procurem portar a Déu.

La nostra Senyora és la Reina dels Apòstols; així la invoquem en les lletanies del Rosari. Demanem-li que ens ensenyi a col·laborar activament en la missió de l'Església per a la salvació del món. Aquest era l'anhel que sant Josepmaria atresorava en el seu cor: posar Crist al centre i en l'arrel de cada activitat humana, en unió amb tota l'Església: "*omnes cum Petro ad lesum per Mariam!*".